

Wystąpienie ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Geremka na otwarcie negocjacji Polski o członkostwo w Unii Europejskiej (Bruksela, 31 marca 1998)

Source: Wystąpienie ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Geremka na otwarcie negocjacji Polski o członkostwo w Unii Europejskiej, Bruksela, 31 marca 1998. Statement of Minister of Foreign Affairs of the Republic of Poland Bronislaw Geremek on Opening of Poland's Negotiations on Membership in the European Union, Brussels, March 31, 1998. Zbiór Dokumentów, 1998, nr 1. [EN LIGNE]. [Warszawa]: Akademia Dyplomatyczna MSZ, [08.06.2005]. Disponible sur <http://www.zbiordokumentow.pl/1998/1/2.html>.

Copyright: (c) Akademia Dyplomatyczna MSZ

URL:

http://www.cvce.eu/obj/wystapienie_ministra_spraw_zagranicznych_rzeczypospolitej_polskiej_bronislawa_geremka_na_otwarcie_negocjacji_polski_o_czlonkostwo_w_unii_europejskiej_bruksela_31_marca_1998-pl-6bf844c7-770d-4b11-b0fa-f9950c56eede.html

Publication date: 20/10/2012

Wystąpienie ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Geremka na otwarciu negocjacji Polski o członkostwo w Unii Europejskiej (Bruksela, 31 marca 1998)

Część I

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z ogromnym zadowoleniem powitał decyzję Rady Europejskiej w Luksemburgu o zaproszeniu Polski do negocjacji o członkostwo w Unii Europejskiej. Rozpoczynające się dziś negocjacje są momentem o znaczeniu historycznym, otwierają bowiem decydującą fazę procesu prowadzącego do ostatecznej eliminacji skutków podziałów w Europie.

Polska przystępuje do negocjacji z przekonaniem, że członkostwo w Unii Europejskiej jest najkorzystniejszym wyborem z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, stabilności demokratycznego porządku, utrwalania podstaw szybkiego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego i budowania nowoczesnego społeczeństwa obywatelskiego. Wyboru tego dokonujemy jako państwo w pełni suwerenne, w oparciu o jedność sił politycznych i szeroką akceptację społeczeństwa polskiego i będąc przekonani, że przyjęcie Polski do Unii leży w ogólnym interesie europejskim.

Zaproszenie Polski do negocjacji członkowskich było wynikiem konsekwentnych działań kolejnych rządów i wysiłków całego społeczeństwa polskiego. W ciągu 9 lat Polska przeobraziła się z kraju rządzonego w sposób niedemokratyczny i znajdującego się w głębokim kryzysie ekonomicznym w państwo oparte na rządach prawa, którego wzrost gospodarczy należy do najwyższych w Europie. Członkostwo w Unii Europejskiej będzie sprzyjać umacnianiu reform realizowanych od przełomu 1989 roku. Perspektywa bliskiej integracji z Unią Europejską przyspieszy zakończenie procesu transformacji. Sprawi to, że Polska wejdzie w XXI wiek jako państwo nowoczesne i zdolne konkurować na światowych rynkach. Członkostwo w Unii oznaczać będzie świadome podjęcie przez Polskę współodpowiedzialności za kształtowanie polityki europejskiej i światowej w większym wymiarze i w skuteczniejszy niż dotąd sposób. Dzięki temu Polska będzie mogła skuteczniej wpływać na stabilizację w regionie i promować zasady dobrego sąsiedztwa i współpracy w Europie i na świecie.

Członkostwo w Unii Europejskiej jest dla Polski szansą i wyzwaniem. Zdajemy sobie sprawę z ogromu czekających nas zadań. Jesteśmy zarazem przekonani, że wyzwaniu temu zdołamy sprostać. Warunkiem efektywnego udziału Polski w integracji europejskiej jest zakończenie procesu reform. Dlatego Rząd Rzeczypospolitej Polskiej będzie kontynuował działania dostosowawcze, realizując politykę restrukturyzacji, modernizacji, reprivatyzacji i prywatyzacji, przeprowadzi reformę służby zdrowia i systemu ubezpieczeń społecznych oraz reformę administracyjną.

Polska w pełni podziela wartości, będące fundamentem jedności Unii Europejskiej. Wierzymy, że demokratyczny system rządów, poszanowanie praw człowieka, społeczeństwo zbudowane na zasadach otwartości i pluralizmu oraz wolny rynek są najlepszą formą organizacji społeczeństwa. Dzielimy z Unią Europejską zarówno wartości oparte na wspólnym fundamencie dziedzictwa chrześcijańskiego jak i przekonanie, że u podstaw integracji europejskiej leżą zasady równości, solidarności i pomocniczości. Celem Unii Europejskiej zawsze było zwiększenie szans rozwoju poszczególnych państw członkowskich, regionów i grup społecznych.

Z uwagą obserwujemy rosnące w praktyce Unii Europejskiej znaczenie zasady pomocniczości. Gwarantuje ona poszanowanie suwerenności narodowej, zapewnia realizację kompetencji kompetencje władz regionalnych i lokalnych oraz stwarza możliwości aktywnego udziału społeczności lokalnych w życiu społeczno-gospodarczym państw Unii. Łączy się ona w naszym rozumieniu z dążeniem do większej przejrzystości i demokratyzacji Unii Europejskiej, które powinny być czynnikami zachęcającymi obywateli do aktywnego udziału w integracji europejskiej.

Polska pragnie wnieść swój wkład do współpracy kulturalnej. Stoimy na stanowisku, że zachowanie tożsamości i różnorodności kultury europejskiej powinno być jednym z zadań realizowanych w ramach Unii Europejskiej. Uważamy też, że integracja europejska otwiera szanse dla lepszego poznania się naszych

narodów i przezwyciężeniapoprzez postawę dialogu dziedzictwa sztucznych podziałów politycznych. Polska będzie aktywnie uczestniczyć we wszystkich inicjatywach służących temu celowi.

Polska podziela w pełni cele i zasady integracji europejskiej, które pół wieku temu zostały sformułowane w traktatach europejskich. Pragniemy też realizować te cele, które pojawiły się w trakcie procesu pogłębiania integracji europejskiej. Najważniejszymi krokami na tej drodze był Jednolity Akt Europejski, Traktat z Maastricht i Traktat z Amsterdamu. Będziemy gotowi do wypełnienia wynikających z nich zobowiązań dla Polski.

Część II

Przygotowania Polski do udziału w integracji europejskiej rozpoczęły się równocześnie z początkiem transformacji ustrojowej. Pierwszym aktem prawno-międzynarodowym na tej drodze było podpisanie we wrześniu 1989 roku umowy o handlu i współpracy gospodarczej ze Wspólnotami Europejskimi. Kolejnym krokiem był "Układ Europejski ustanawiający Stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z drugiej strony", który został podpisany 16 grudnia 1991 roku. W jego preambule z inicjatywy Polski znalazło się stwierdzenie, że "ostatecznym celem Polski jest członkostwo we Wspólnotach a stowarzyszenie, zdaniem Umawiających się Stron, pomoże Polsce osiągnąć ten cel". Rezultatem stowarzyszenia było ściśle związanie Polski ze Wspólnotami w sferze politycznej i gospodarczej. Unia Europejska stała się największym inwestorem bezpośrednim w Polsce, jesteśmy też czwartym importerem towarów z Unii, na którą przypada około 2/3 polskich obrotów handlowych.

Od Rady Europejskiej w Kopenhadze rozszerzenie Unii o kraje Europy Środkowej i Wschodniej stało się również celem Unii Europejskiej. Rada Europejska sformułowała kryteria uzyskania członkostwa przez Polskę i inne kraje stowarzyszone. Kolejnym etapem na drodze do członkostwa było złożenie przez Polskę 8 kwietnia 1994 roku wniosku o członkostwo. Na szczycie w Essen w grudniu 1994 roku Rada Europejska sformułowała strategię przedczłonkowską, która określiła kolejność i rodzaj działań mających na celu przygotowanie państw stowarzyszonych do członkostwa. Ważną rolę odegrało przyjęcie przez Radę Europejską w Cannes w czerwcu 1995 roku Białej Księgi w sprawie Jednolitego Rynku. W odpowiedzi Rząd Rzeczpospolitej Polskiej opracował program dostosowań polskiego prawa do prawa Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem aktów prawnych wyliczonych w Białej Księdze. W styczniu 1997 roku rząd przyjął Narodową Strategię Integracji, która określiła ogólne ramy polityczne, ekonomiczne i prawne dotyczące przygotowania Polski do członkostwa. W 1997 roku rząd RP rozpoczął też przygotowania do negocjacji w sprawie członkostwa w Unii.

16 lipca 1997 roku Komisja Europejska przedstawiła Opinię w sprawie wniosku Rzeczypospolitej Polskiej o członkostwo w Unii Europejskiej. Komisja stwierdziła, że Polska osiągnęła stabilność instytucji gwarantujących demokrację, rządy prawa, przestrzeganie praw człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Zdaniem Komisji funkcjonująca w Polsce gospodarka wolnorynkowa, w perspektywie średniookresowej, będzie w stanie sprostać konkurencji i siłom rynkowym Unii. W perspektywie średniookresowej Polska jest też zdolna do przyjęcia zobowiązań wynikających z członkostwa, w tym realizowania celów unii politycznej, ekonomicznej i monetarnej. Pozytywna opinia Komisji była podstawą dla decyzji Rady Europejskiej w Luksemburgu o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Polską i pięcioma innymi krajami stowarzyszonymi.

Polska przyjęła z zadowoleniem, przedstawione na szczycie Rady Europejskiej w Luksemburgu, decyzje dotyczące procesu poszerzenia i akcesji obejmujące Konferencję Europejską, wzmocnioną strategię przedakcesyjną i negocjacje akcesyjne. Polska w pełni popiera ideę Konferencji Europejskiej jako forum dla dialogu politycznego ze wszystkimi państwami aspirującymi do członkostwa. Partnerstwo dla Członkostwa stanowi ważny instrument wsparcia transformacji i procesów dostosowawczych. Oczekujemy, że reorientacja PHARE i fundusze przedakcesyjne ułatwią i przyspieszą kontynuowanie zmian strukturalnych w okresie poprzedzającym uzyskanie członkostwa. Przedstawiony przez Polskę Narodowy Program Przygotowań do Członkostwa będzie podstawą dla ich implementacji i logiczną kontynuacją wcześniejszych prac nad przyjmowaniem *acquis* i dostosowaniami strukturalnymi. Polska deklaruje gotowość do aktywnego

udziału w tych programach unijnych, w których udział taki jest możliwy jeszcze w okresie przedakcesyjnym.

Część III

Suwerenna decyzja Polski o uczestnictwie w procesie integracji Europy zmierza do ostatecznego zakończenia narzuconego wbrew woli narodów podziału kontynentu oraz przynajmniej częściowego nadrobienia strat poniesionych w wyniku następstw Jałty. Polska wniosła swój udział w likwidację systemu komunistycznego i budowę nowej Europy. Nasz kraj, który na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci w sposób tragiczny doświadczył skutków podziałów politycznych kontynentu, ma uzasadnione prawo do bezpiecznego jutra. Integracja europejska zawsze przynosiła korzyści wszystkim zaangażowanym w nią uczestnikom. Wierzymy, że tak będzie i w naszym przypadku. Cennym wkładem Polski do Unii Europejskiej jest młode, wykształcone i dynamiczne społeczeństwo pragnące szybko nadrobić opóźnienie rozwojowe. Polska gospodarka rozwijająca się w tempie blisko trzykrotnie szybszym od przeciętnej w Unii, 40-milionowy rynek konsumentów o szybko rosnącej sile nabywczej, dobre kontakty polityczne i gospodarcze na rynkach wschodnich dostarczą gospodarce Unii cennego impulsu rozwojowego i pomogą jej sprostać wyzwaniom ze strony innych centrów gospodarczych świata. Polska wzbogaci Unię o swoje tradycje i kulturę, wzmocni jej wrażliwość historyczną i przywiązanie do demokracji i praw człowieka. Wreszcie członkostwo naszego kraju w połączeniu z członkostwem w NATO przyczyni się do utrwalenia ładu demokratycznego i bezpieczeństwa w tej części kontynentu.

Część IV

Wspólnota Europejska

Pełny udział w Jednolitym Rynku przyniesie Polsce umocnienie podstaw długookresowego rozwoju gospodarczego, prowadzącego do wzrostu konkurencyjności polskich przedsiębiorstw i tworzenia nowych miejsc pracy. Naszym celem jest integracja we wszystkich obszarach i politykach Jednolitego Rynku. W ten sposób Polska i jej partnerzy w Unii będą mogli zrealizować korzyści płynące z członkostwa w Unii Europejskiej oraz wspólnie stawić czoło wyzwaniom związanym z globalizacją gospodarki. W perspektywie średniookresowej, po zakończeniu reform finansów publicznych i restrukturyzacji gospodarki, będziemy też dążyć do uczestnictwa w Unii Ekonomicznej i Monetarnej. Kryteria konwergencji pozostają ważnym punktem odniesienia dla polskiej strategii rozwoju gospodarczego i społecznego.

Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa

Integracja Polski z instytucjami europejskimi i euroatlantyckimi jest naczelnym priorytetem polskiej polityki zagranicznej. Polska w pełni podziela cele i środki polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej i chce aktywnie partycypować w realizacji i dalszym rozwoju tej polityki w ramach nakreślonych przez Traktat o Unii Europejskiej i Traktat z Amsterdamu. W naszym przekonaniu członkostwo Polski w Unii jest korzystne z punktu widzenia bezpieczeństwa i stabilności na kontynencie. Rozwijając ukształtowane już dobre stosunki ze wszystkimi sąsiadami oraz regionalne płaszczyzny współpracy, Polska będzie stabilizować bezpieczeństwo i demokrację w całym regionie. Tak rozumiany udział Polski we Wspólnej Polityce Zagranicznej i Bezpieczeństwa umocni wschodni wymiar Unii Europejskiej, przyczyniając się do rozwoju otwartych i partnerskich stosunków z krajami pozostającymi poza jej obszarem.

Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne

Istotną wagę ma dla Polski współpraca w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Jako państwo, którego granica będzie jednym z najdłuższych odcinków kontynentalnej granicy Unii, dostrzegamy wagę zagrożeń, jakie niesie ze sobą zorganizowana przestępczość dla bezpieczeństwa i dobrobytu obywateli Polski i innych krajów członkowskich. Akceptujemy w pełni zobowiązania wynikające z przeniesienia do obszaru wspólnych polityk zagadnień ochrony granic, polityki wizowej, azylowej i imigracyjnej oraz współpracy organów sądowniczych w sprawach cywilnych. Współpraca z innymi państwami członkowskimi w walce z nielegalną imigracją, przemytem narkotyków, praniem brudnych

pieniędzy i innymi przejawami zorganizowanej przestępczości będzie jednym z naszych najważniejszych priorytetów. Popieramy ideę zawarcia przedakcesyjnego paktu na rzecz jej zwalczania. Ważnym elementem tej polityki będzie skuteczna kontrola polskiej granicy wschodniej. Polska podjęła działania w tym kierunku. Liczymy na dalsze przedczłonkowskie wsparcie Unii w budowie odpowiedniej infrastruktury granicznej. Nasza granica, będąc zamkniętą dla przestępczości zorganizowanej, przemytu i nielegalnej migracji, musi pozostać otwarta dla współpracy gospodarczej i kulturalnej oraz dla nawiązywania więzi międzyludzkich. Polska rozszerza równoległe aktywną współpracę transgraniczną w rejonie przyszłej zewnętrznej granicy Unii.

Polska deklaruje intencję aktywnej współpracy w obszarze I, II i III filaru Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym oraz oczekuje podobnej postawy ze strony instytucji Unii oraz państw członkowskich.

Część V

Polska dąży do szybkiego uzyskania statusu państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przekonaniu, że będzie on istotnym elementem przyspieszenia rozwoju naszego kraju. Naszym celem w trakcie negocjacji jest zapewnienie uczestnictwa Polski we wszystkich obszarach integracji, z pełnią obowiązków i praw członkowskich. Polska przyjmie całość *acquis communautaire*, rozumianego jako zespół aktów prawnych oraz instytucji zapewniających ich efektywną implementację. Rozwiązania przejściowe powinny być środkiem stosowanym selektywnie, a ich wprowadzenie nie powinno zakłócić funkcjonowania Jednolitego Rynku. Podstawowym elementem dla oceny zasadności ich stosowania będzie dla strony polskiej kryterium pozytywnego wpływu na wzrost gospodarczy Polski.

Pragnę teraz w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przedstawić wyjściowe stanowisko Polski w obszarze kluczowych elementów *acquis*.

Jednolity Rynek

Podstawą polskiego stanowiska negocjacyjnego w odniesieniu do Jednolitego Rynku będzie dążenie do wypracowania takich rozwiązań, które nie przyczynią się do obniżenia efektywności jego funkcjonowania. Ewentualne środki o charakterze przejściowym, jeżeli ich przyjęcie okaże się konieczne, nie będą obejmowały dziedzin istotnych z tego punktu widzenia ani prowadziły do zakłócenia zasad konkurencji. Jednym z elementów przejmowania przez Polskę *acquis* w obszarze Jednolitego Rynku będzie wypełnianie zobowiązań wynikających z postanowień Układu Europejskiego.

W obszarze swobody przepływu towarów naszym celem negocjacyjnym jest pełna likwidacja granicy celnej między Polską a innymi państwami Unii Europejskiej z dniem wejścia w życie traktatu akcesyjnego. Oznacza to pełną liberalizację handlu wszystkimi grupami towarów, w tym towarami rolnymi i rolno-spożywczymi. Będziemy dążyć do usunięcia przed dniem akcesji wszystkich pozostających jeszcze barier technicznych, zwłaszcza w odniesieniu do norm i standardów technicznych.

W obszarze swobody świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw będziemy dążyć do osiągnięcia pełnej liberalizacji zasad wzajemnego dostępu do rynku. Ewentualne uzgodnienia w sprawie ograniczonych rozwiązań przejściowych mogą, jeśli chodzi o Polskę, dotyczyć jedynie niektórych działów sektora usług, których pozycja konkurencyjna może pozostawać zagrożona mimo planowanego na najbliższe lata przyspieszenia prywatyzacji, demonopolizacji i restrukturyzacji.

W Polsce nastąpiło już znaczne zliberalizowanie przepływów kapitałowych. Osiągnięty został stan, w którym można rozpocząć etap liberalizacji przepływów związanych z transakcjami krótkoterminowymi. Wierzymy, że doświadczenia z jego realizacji będą trwale pozytywne i nie będzie trudności z pełnym obowiązywaniem zasady swobodnego przepływu kapitału od dnia uzyskania członkostwa.

Odrębnym problemem, wymagającym szczególnego wyważenia w trakcie naszych rokowań będzie natomiast osiągnięcie ustaleń, wiążących swobodny przepływ kapitału z nabywaniem wszelkiego rodzaju aktywów i z obrotem nimi. W kwestii obrotu ziemią i nieruchomościami konieczne są rozwiązania

eliminujące możliwość niekontrolowanego, spekulacyjnego obrotu tymi aktywami.

Polska traktuje swobodę przepływu pracowników jako jeden z zasadniczych elementów współpracy gospodarczej i polityki społecznej Unii Europejskiej. Uważamy, że dla realizacji pełni korzyści integracyjnych związanych z udziałem w Jednolitym Rynku wszystkie cztery swobody leżące u jego podstaw należy traktować łącznie. Dlatego będziemy dążyć do włączenia z dniem akcesji naszych obywateli w system swobodnego przepływu pracowników.

Wspólna Polityka Handlowa

Polska deklaruje gotowość do pełnego przejścia obowiązków wynikających ze wspólnej polityki handlowej. Proces harmonizacji celnej i harmonizacji instrumentów handlowych jest już znacznie zaawansowany. W stosunkach z krajami trzecimi Polska prowadzi aktywną politykę handlową, której celem jest zbliżenie do warunków traktatowych obowiązujących w stosunkach tych krajów z Unią Europejską. Zobowiązania Polski w ramach Światowej Organizacji Handlu i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju uwzględniają warunki członkostwa w Unii Europejskiej.

Wspólna Polityka Rolna

Jednym z najistotniejszych instrumentów utrzymania zrównoważonego rozwoju poszerzonej Unii Europejskiej będzie rozwój Wspólnej Polityki Rolnej. Uważamy za możliwe znalezienie rozwiązań pozwalających na pełny udział polskiego rolnictwa w prawach i obowiązkach wynikających ze Wspólnej Polityki Rolnej, w tym udział polskich rolników w korzystaniu z instrumentów cenowych, dochodowych i strukturalnych. Z uwagi na zakres niezbędnych dostosowań oraz ze względu na obopólny długofalowy interes uważamy za celowe zwiększenia pomocy Unii Europejskiej na rzecz modernizacji sektora rolno-żywnościowego, restrukturyzacji terenów wiejskich i infrastruktury wsi jeszcze w okresie przedakcesyjnym. Uważamy też, że sposób określenia kontyngentów produkcyjnych dla towarów rolnych objętych ograniczeniami ilościowymi powinien uwzględniać potencjał i specyfikę zmian w rolnictwie polskim.

Wspólna Polityka Rybacka

Polska przykłada dużą wagę do zrównoważonego rozwoju rybołówstwa, uwzględniającego uwarunkowania społeczne. Uważamy za możliwe znalezienie takich rozwiązań, które pozwolą na pełne uczestnictwo Polski we wspólnej polityce rybackiej.

Polityka strukturalna

Polska przykłada dużą wagę do uczestnictwa w unijnej polityce strukturalnej. Uważamy, że jest ona ważnym instrumentem realizacji zasady solidarności, pomocniczości i wymiaru społecznego integracji gospodarczej. Podobnie jak Unia Europejska, Polska dąży do zmniejszenia różnic w rozwoju regionalnym, aktywnego zwalczania bezrobocia, restrukturyzacji obszarów przemysłowych i stwarzania nowych szans rozwojowych dla obszarów wiejskich. Solidarna pomoc w ramach zreformowanej unijnej polityki strukturalnej, na podobnych prawach jak ma to miejsce w odniesieniu do innych państw członkowskich, będzie dla nas ważnym elementem tej polityki.

Polityka Społeczna

Polska wita z zadowoleniem rosnące znaczenie polityki społecznej w polityce Unii Europejskiej. Ważnym elementem tej polityki jest aktywna walka z bezrobociem, poprawa jakości środowiska pracy i dialog z partnerami społecznymi. Podejście to jest zbieżne z priorytetami Polski. Będziemy dążyli do tego, by partnerzy społeczni zostali włączeni w jak najszerszym stopniu w realizację procesów integracyjnych, tak by traktat akcesyjny i późniejsze członkostwo uwzględniały w jak najszerszym stopniu interesy różnych grup społecznych. Polska dokonała wielu zmian w zakresie polityki społecznej. Obok dostosowywania prawa, które spełnia już międzynarodowe standardy, stworzyliśmy sprawnie działające instytucje rynku pracy, zdolne do włączenia się w mechanizmy wspólnotowej polityki rynku pracy.

Infrastruktura

Polska przykłada dużą wagę do sprawnego funkcjonowania i rozwoju krajowych sieci infrastrukturalnych wpisanych w europejskie sieci infrastruktury transportowej, energetycznej, telekomunikacyjnej i informatycznej. Stworzenie warunków dla osiągnięcia wysokiego stopnia rozwoju infrastruktury leży w obopólnym interesie Polski i Unii Europejskiej. Ze względu na koszty — oczekujemy solidarnej pomocy ze strony Unii.

Ochrona Środowiska

Polska w pełni podziela cele unijnej polityki ochrony środowiska i będzie zmierzać do wprowadzenia istniejących standardów unijnych. Począwszy od 1989 roku konsekwentnie realizujemy strategię zrównoważonego rozwoju gospodarczego uwzględniającego wymogi ochrony środowiska. Dzięki temu udało się osiągnąć znaczną poprawę stanu środowiska naturalnego oraz wzrost świadomości społecznej w tej dziedzinie. Polska przyjęła część ustawodawstwa unijnego, wiele regulacji unijnych znajdzie się też w nowej ustawie o ochronie środowiska. Jednakże w odniesieniu do szeregu norm rozłożony na średni okres koszt ich wdrożenia byłby wielokrotnie wyższy od możliwości zarówno budżetu jak i polskich przedsiębiorstw. W tych obszarach może być niezbędne wypracowanie rozwiązań przejściowych, których zakres będzie zależeć od możliwości polskiej gospodarki i poziomu finansowego i technicznego wsparcia Unii.

Restrukturyzacja

Celem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej jest przygotowanie w jak najszybszym czasie wszystkich sektorów gospodarki do efektywnego funkcjonowania w ramach Jednolitego Rynku. Służą temu realizowane i przygotowywane programy restrukturyzacji, modernizacji i prywatyzacji. Podobnie jak miało to miejsce w Unii, programy te nie będą realizowane przez proste ograniczenie potencjału produkcyjnego, ale będą prowadzić do tego, by restrukturyzowane przedsiębiorstwa były zdolne do efektywnej konkurencji na rynku unijnym i światowym. Polska będzie dążyła do ich zakończenia w okresie przedakcesyjnym, jednakże w niektórych sektorach zakres niezbędnych procesów dostosowawczych i, wskazany w avis, rozmiar kosztów ekonomiczno-społecznych, mogą wymagać odpowiedniego uwzględnienia w traktacie akcesyjnym. Możliwości sprostania ekonomiczno-społecznych kosztom związanym z przeprowadzeniem procesów dostosowawczych powinny zostać zwiększone poprzez określenie form i wielkości udzielania pomocy publicznej w okresie przejściowym i poprzez wsparcie ze strony Unii w ramach polityki strukturalnej. Zakres i celowość przyjmowania środków przejściowych w tej mierze jest uzależniony nie tylko od strony polskiej, ale i od pomocy ze strony Unii Europejskiej. Podstawą takiej pomocy powinny być wypracowane wspólnie w trakcie negocjacji harmonogramy zmian i plany restrukturyzacji.

Budżet

Negocjacje w sprawie udziału Polski w aktywach i pasywach budżetu Unii, oparte na zasadzie solidarności, powinny uwzględniać poziom rozwoju gospodarczego Polski, umożliwiając nam uzyskanie od momentu akcesji równoprawnego uczestnictwa w finansowych aspektach polityki regionalnej, strukturalnej, rolnej oraz socjalnej.

Instytucje

Oczekujemy, że kryteria reprezentacji Polski w instytucjach Unii Europejskiej będą zgodne z kryteriami stosowanymi wobec obecnych państw członkowskich. Zasada ta winna rozciągać się również na zmiany, niezbędne dla efektywnego funkcjonowania Unii, a uzgodnione w wyniku poświęconej planowanym reformom instytucjonalnym Konferencji Międzyrządowej, zapowiedzianej w Traktacie Amsterdamskim.

Czekające nas negocjacje obejmą około 30 różnych obszarów *acquis communautaire*. W swoim wystąpieniu skoncentrowałem się na tych elementach stanowiska negocjacyjnego, które są najważniejsze dla

korzystnego dla nas i dla naszych partnerów, efektywnego udziału Polski w Unii Europejskiej. W trakcie rokowań będziemy musieli jednak uważnie przeanalizować także wszystkie pozostałe, nie wymienione dzisiaj przeze mnie, obszary.

Uważamy, że sprawny postęp rokowań oraz wspólne wypracowanie sprowadzonych do niezbędnego minimum ewentualnych rozwiązań przejściowych wymaga określenia roboczego terminu zakończenia negocjacji. Uznając zasadę indywidualnego traktowania każdego z państw kandydujących do członkostwa, deklarujemy wolę partnerskiej współpracy i zacieśniania powiązań ze wszystkimi kandydatami.

Chcielibyśmy, aby wobec perspektywy naszego członkostwa, Polska mogła uczestniczyć w dyskusji na temat reformy instytucjonalnej, Wspólnej Polityki Rolnej, polityki strukturalnej i finansów Unii, których przeprowadzenie jest jednym z warunków właściwego funkcjonowania poszerzonej Unii. Popieramy proces pogłębiania Unii, który powinien przebiegać równoległe do procesu poszerzania. W interesie Polski leży Unia silna, sprawnie funkcjonująca, demokratyczna, solidarna, rozwijająca nowe formy współpracy w zakresie spraw zagranicznych, wewnętrznych i sądownictwa.

Polska przystępuje do negocjacji członkowskich z przeświadczeniem, że proces integracji europejskiej jest procesem nieodwracalnym. Stoimy przed ogromną szansą uczynienia decydującego kroku w budowaniu nowego porządku europejskiego. Szansy tej nie wolno nam zmarnować. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej jest przekonany, że wzajemna współpraca oparta na świadomości, iż pracujemy wspólnie dla dobra naszych narodów i całej Europy, pozwoli na szybkie dojście do traktatu akcesyjnego zawierającego wzajemnie zadawalające rozwiązania we wszystkich obszarach negocjacyjnych.